

MUSTAFA RUMANI

BIBLIOTEKA
SHTETIT

85H-1

R 94

NE ATO
MALE
DHE
BREGORE

RAPSODIKE

VARGJE

814-1
1294

MUSTAFA RUMANI

NË ATO MALE DHE BREGORE

Vargje rapsodike

14 831

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Tirazhi 1000 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204-72

KOMBINATI POLIGRAFIK, Shtypshkronja e Re
Tiranë, 1976

RILINDASVE

Kujtojmë rilindasit tanë
për dituritë që na dhanë
dhe porositë që na lanë
për të ndriturë vatanë.

Kujtojmë ata atdhetarë
që nga goja nxorën ar
për kombin shqiptar
dhe gjuhën që t'vij mbarë.

Kujtojmë Hoxha Tasimin,
Avdul, Saminë e Naimin,
që përhapën përparimin,
shkollat shqipe dhe arsimin.

Andon Zakon dhe të tjerë,
që ishin burra me vlerë,
me lavdi edhe me nder,
që s'harrohen asnjëherë.

NAIM FRASHËRIT

Nuk do të harrohet Naimi,
gojëmjalti e gjuhë bilbili,
patrioti e zemërtrimi.

S'harrohet ky vjershëtar,
ky i flaktë atdhetar
që ligjëroi me mall.

Që këndoi për lirinë,
Bagëtinë e Bujqësinë.
Skënderbeun e trimërinë.

Vjersh' e tija mori dhenë,
drit' e shpres' për mëmëdhenë
të fiton' lirinë e nderë.

O JU TRIMA TË DËGJUAR

Çerçizi me gjith' Mihalë¹⁾
ishin dy trima të rrallë,
Bajrami me Hito Labnë²⁾
bimbashin turk e vranë.

Viti nëntëqint e tetë
kapetan Çerçizi vetë
doli maleve me çetë,
me trimat e tij me fletë.

Te rrapi në Mashkullorë
vazhdoi lufta dhjetë orë,
trimat me armë në dorë
luftuan me një taborr.

Trimat e Çeços me famë,
s'e lëshuan istikamë,
nam në Mashkullorë lanë
nder i madh ish për vatanë.

1) Mihal Gramenoja

2) Bajram Pergji dhe Hito Labi, shokë armësh të Çerçiz Topullit. Vranë bimbashin turk në Gjirokastër.

VITI 1911

Nëntëqint e njëmbëdhjetë
Rreme Rushiti me çetë
nëpër kodra, nëpër brigje,
nëpër kreshta, nëpër shtigje.

Në Qaf' të Smartës te qarri
krisi pushka, u ndez zjarri,
u ngren' djemt' e Shqipërisë
në luftë kundër Turqisë.

Muharremi trim me fletë
mbi armikun vret e pret,
për të ruajtur vatanin
luftoi dhe me junanin.

Bamatat, nën Delvinë
luanët zunë pusinë,
djemtë trima t' arbëreshit
Konispol' e Kurveleshit.

Shovinistët me luft' i prinë
përmbi ta bënë kërdrinë;
iknë ata të gjakosur,
porsi derrat e zgjebosur.

Morën rrugën tatëpjetë,
rruku-rruku, ran' në det,
të mundur, të shpartalluar,
fund e krye të dërrmuar.

NË VITIN DYMBËDHJETË

Në vitin dymbëdhjetë,
në nëntor njëzet e tetë
dielli shpërndau retë.
Ismail Qemali vetë
çau male, çau det,
erdh në Vlorë, në qytet.

Patriot Ismail Qemali
mendjelarti, zemërzjarri
për liri i digjej xhani,
shpëtimtar e pat vatani,
shpresat popullit i ngjalli.

Në zemër të Shqipërisë
nga çdo anë e nga çdo vis
u mblodh lulja e burrërisë,
u ngrit flamuri i lirisë,
u hoq zgjedh' e robërisë,
u bë shpallja e pavarësisë.

KY VITI 1914

Ky viti katërmbëdhjetë
s'ka për t'u harruar lehtë,
në histori do të mbesë.

Shovinistët e Greqisë
hyn' në jug të Shqipërisë,
dogjën fshatrat e kufisë.

Fshati im mbeti i shkretë,
tymi i zi mbuloi retë,
nga mali ikën kopetë.

Dhe dy gra plaka që mbenë,
Merushja me Merjemenë,
si qiri në zjarr i trenë,
të paharruara do jenë.

Ç'inat pati me 'to vallë,
q'i dogji në zjarr të gjallë?
Kudo që shkeli barbari
u dogj vendi u tha bari.